

տաք լինի: Հնոց մտնողներին մարմնոյ ջերմութեան վերայ մէկ կամ երկու աստիճան է աւելանում: Բայց թող մտնէ քիթին ակնոցի դրած մէկը, իսկոյն կը հալուի ակնոցի զօղը և մեր պարոնի քիթը կայրուի, բայց նորա մարմնոյ ֆնացեալ մասներին ոչ մի ֆնաս չի հասնել: Աթէ օղը վատ հաղորդող է, հապա ինչո՞ւ ենք միտում, երբ որ մերկ ենք լինում: Այդ նորանից է, որ օղը շարժվում է. ցուրտ օղը մեր մարմնուն ղիպչելով քիչ քիչ խլում է մեր տաքութիւնը և հեռացնում, բայց եթէ օղը թէ և ցուրտ էլ լինի, չը շարժի, մեր մարմինը շատ քիչ կը մըսի, կամ կը պաղի:

(Ե-ր-ն-ի-է-է):

## Բ Ա Ր Ո Յ Ա Կ Ա Ն

### ՅՈՒՊՆ ՄՈՎՍԻՍԻ

ՅԵՐԿՐՈՐԳՈՒՄՆ ՊԱՏԱՌԷ ԵՒ ԿԱՐԿԱՏԷ ՁԵՈՎՆ  
ԿԱՐՄԻՐ:

Ձի՞ եղև քեզ ծով՝ զի յետս ընկրկիս,  
Ձի՞նչ կամ զո՞ տեսնը՝ զի խրամատիս,  
Օրէնք բընութեան յաւուրց առաջնոց,  
Տիրէին խորոց և մլխանանց քոց,  
Ի ժամանկ քո մակընթացութեան,  
Արգանդ քո աճէր իբր ի յղութեան.  
Իսկ ի տեղատիլ՝ ջրոցդ խուսափին,  
Ո՛չ նշաւակէր զծոցոյդ խորութիւն:  
Արդ լեռնակարիս կոհակքդ ա՛մբառնան,  
Ալիքդ ի վերայ ալեացդ դիզանան.  
Երկնահաս թուին բարձունք ջրածինք,  
Ձամպս շոշափնն ջըրակոյտ լերինք:  
Յաջմէ տեսանիս խաղաղ ի վայրիդ.  
Յահեկէ ահեղ տեսիլ պատուարիդ,  
Բրդունք երկնաշափք Մեմփիսեան դաշտաց.

Խաչին պատկառեալ յայր ամբարտակաց,  
Եւ զի՞նչ տեսանմ. հոգնեալ քո հուն,  
Ձոր համարէի անյատակ, անհուն.  
Չը քացեալ խաղաղ հեղուկ թաղստեամի,  
Ժժմակք և կայտառք խուսնն փախտեամի,  
Խի՞ճք աւաղախառն ի գէջ յատակիդ,  
Երեւն յեռեալ յոսկի՝ մարգարիտ.  
Արահետ լայնեալ ցեղը միւս ափին,  
Երկայնեալ ձրդի հանգոյն ակօսին:  
Այլ ո՞ր արօր զայս արար պատառուած,  
Քանի՞ ընկաւոր զոյդ ամուք լծուած.  
Կամ օր հերկաղործ ետ ջրոց հրաման,  
Ըմրտտ խոտորիլ յուղչն սեպհական,  
Տարածամեալ էր օր, և կայր արփին,  
Խոնարհեալ ի մուտս ի ծայր եղերտին,  
Իբրև ոսկեղօծ ափսէ բոլորակ,  
Պայր յարեկից լուսն վերելակ,  
Ի կարկառ ալեաց պարսպացեղոյ,  
Արկանէր տակաւ զարծաթափայլ բոց,  
Հաղարք հաղարաց ձըրագունք փայլառ,  
Լոյս արտադատն ի չուն տաքնապալ,  
Յերկրէն Մագդոլայ խուժան ելանէր,  
Որ ի ծովափն կոյս հապճեալ իջանէր,  
Մարդ և անասուն, հօտք և երամակք,  
Անդէայք անթիւք, անհամար դասակք,  
Ծաւալէր տակաւ բաղմամբոյս այն չուն,  
Ընդ լայնատարած խոր յատակ ծովուն,  
Անշարժ, անասան ջուր երկնակարկառ,  
Կազմէր ընդ աջմէ որմ լուսապատար,  
Եհաս նախընթաց երամ՝ բաղմութեան,  
Յայսկոյս ի ծովեզր՝ որ կայր յանդիման,  
Յառաջոյ նորա օղանմ՝ դինուոր,  
Անխոտոր առնէր զուղին լուսաւոր,  
Մինչ հասին ի լայն վե՛մ ապառաժին,  
Սալք, զրատք, ընդ սրտ ուղտերամակին,  
Լուսափայլ զինուոր սլացաւ վերամբարձ,  
Կալ յետուս չուոյն՝ քողարկեալ զիւր դարձ,  
Հուն խորայտակ ցամաքեալ ծովուն,  
Խառն խճողէր յախուռն ի չուոյն,  
Այլ հանդիպակաց ծովափն յեզիպտեան,  
Անընդհատ խոնէր նորահաս խուժան,  
Ո՞վ՝ զի՞նչ տեսարան յանդիման աշաց,  
Բանայր լայնսրձակ ծով յատակարաց,

Բարեկարգիչն Պարսկաստանի (Նազիմ—իւլ—  
Միւլք) Վսեմափայլ Մեկքոն Խան՝ որ լիազօր  
ղեկավանութեամբ կ'իյնայ յԵւրօպա, և ի Պարս-  
կաստանէ հասնալ յԵրևան, ի յաջորդ աւուրն ի  
26 ն ամնոյս եկաւ ի Մայր Աթոռս Հայաստա-  
նեայց ի Ս. Էջմիածին՝ յուխտ և յերկրպագութիւն  
Սրբազան Վայրիս և մեծափառ Սրբութեանց՝  
ևս յայցելութիւն Վ.հ.Հ. Հայրապետի Ազգիս: